

Parròquies a punt per acollir refugiats

Dm, 15/09/2015

(*Glòria Barrete -CR*) Les parròquies de Sant Eugeni I, Papa i Nostra Senyora del Pilar del barri de l'Eixample de Barcelona –que formen una [agrupació parroquial](#)– ja tenen infraestructura necessària per acollir famílies de refugiats. Compten, des de fa cinc anys, amb el [menjador social Emmaús](#), amb l'[escola parroquial IPSE](#), amb el rober de la parròquia i amb pisos que han acollit famílies desnonades. Ara, amb la crisi migratòria dels refugiats, les parròquies s'han posat al servei i han començat a redactar un projecte que concretarà l'ajuda que poden oferir.

"Nosaltres ja teníem la infraestructura", afirma el rector d'El Pilar i vicari de Sant Eugeni, **Àngel Jesús Navarro**, "el que farem ara és augmentar aquesta infraestructura existent". A l'agrupació parroquial ja fa temps que el servei d'acollida funciona, "acollim en el nostre nivell, a nivell de barri". El perfil d'usuari que tenen és principalment gent gran de la zona que ha hagut d'acollir fills o néts i que amb la pensió no arriben a cobrir totes les necessitats, i també han ajudat a famílies desnonades durant la crisi.

Preparats per acollir fins a cinc famílies de refugiats

Ara es veu la necessitat d'ampliar l'horitzó d'ajuda, "centrant-la en l'acollida de refugiats". Estant acabant de redactar el projecte que concretarà els serveis que poden oferir, "hem de mirar què tenim perquè no podem deixar d'ocupar-nos de la gent que ja estem ajudant, però esperem poder acollir un mínim de tres famílies i un màxim de cinc, dependrà de la generositat de la gent i de la quantitat de membres que tingui cada família".

La gestió dels refugiats a nivell eclesial es farà a través de Càritas Diocesana de Barcelona, "ja ens hem reunit amb ells i presentarem el nostre projecte d'ajuda a través de Càritas". Aquestes parròquies no demanen diners a l'entitat i seran autosuficients buscant els seus propis recursos. El que sí han demanat és acollir principalment famílies, ja que els poden oferir una acollida integral que inclou habitatge, menjar, roba, i educació.

"L'únic que demanem a les autoritats és que gestionin ells els tràmits de l'asil o la targeta sanitària, ja que són coses que estan fora del nostre abast". La resta ho gestionarà l'agrupació parroquial, "no pas per un o dos anys, sinó per a tots els que necessiti aquesta gent, igual que fem amb la gent que ajudem ara".

Concretant l'acollida integral

Des del principi de la crisi migratòria tota l'agrupació parroquial es va bolcar en el projecte d'acollida, "tant el patronat del menjador com el de l'escola han dit ràpidament que sí", ara s'han de posar d'acord en els elements concrets, com en la creació d'una aula d'acollida que requerirà d'un projecte pedagògic, o en buscar els recursos necessaris per a les beques menjador dels infants.

"La [crida](#) del **papa Francesc**, les imatges dels refugiats... van ser un reclam per posar-nos encara més al servei, acollir-los és un principi d'ètica bàsic", recorda Navarro. La tradició no només cristiana, sinó per exemple jueva, li dóna molta importància a l'acollida de l'estranger.

"En els pobles de l'Orient on la vida era difícil l'acollida era bàsica, la Bíblia xucla aquesta realitat i la transforma, l'Evangeli està farcit d'episodis en què **Jesús** s'acosta a l'estranger i l'ofereix no només l'acollida i l'estima, sinó també el Regne de Déu que era el més important". Això és el moll de l'ós de la fe cristiana, afirma Navarro. "Són aquests els que pateixen? doncs ajudem aquests; demà seran uns altres? doncs uns altres.